

17.01.2011 காலை முரளி - ஓம் சாந்தி பாப்தாதா, மதுபன்

இனிமையான குழந்தைகளே - தன்னுடைய இனிமையான தந்தையை நினைத்தால் நீங்கள் சதோபிரதானமான தேவதையாக மாறுவீர்கள். அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருப்பது நினைவு யாத்திரையாகும்.

கேள்வி : எப்படி பாபாவின் ஈர்ப்பு குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுகிறதோ அவ்வாறு எந்தக் குழந்தைகள் அனைவரையும் ஈர்க்க முடியும்?

பதில் : மலராக மாறியிருக்கக் கூடியவர்கள், மலர் போன்ற சிறிய குழந்தைகள் விகாரங்களைப் பற்றி அறியாத காரணத்தினால் அவர்கள் அனைவரையும் ஈர்க்கிறார்கள் அல்லவா? அவ்வாறு குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மலர் போன்று அதாவது பவித்திரமானால் அனைவரையும் ஈர்க்கலாம். உங்களுக்குள் விகாரங்களின் எந்த முள்ளும் இருக்கக்கூடாது.

ஓம் சாந்தி. இது புருஷோத்தம சங்கமயுகம் என்று ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்குத் தெரியும். உங்களுடைய எதிர்கால புருஷோத்தம முகம் தெரிகிறதா? புருஷோத்தம உடலைப் பார்க்கிறீர்களா? நாம் புது உலகமாகிய சத்தியுகத்தில் இவர்களுடைய (லட்சுமி நாராயணன்) வம்சாவளியில் போவோம். அதாவது சுகதாமத்திற்கு போவோம், புருஷோத்தமர்களாக மாறுவோம் என அறிகிறீர்களா? உட்கார்ந்து இருக்கும் போது இந்த எண்ணங்கள் வருகிறதா? படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு எந்த வகுப்பில் படிக்கிறோம், நான் வக்கீல் அல்லது இவ்வாறு மாறுவேன் என புத்தியில் இருக்கும் அல்லவா? அவ்வாறு நீங்கள் கூட நாம் விஷ்ணு வம்சத்தில் வருவோம் என இங்கு அமரும் போது உணருகிறீர்கள், லட்சுமி நாராயணன், தேவி தேவதை என்பது விஷ்ணுவின் இரட்டை ரூபம் ஆகும், உங்களுடைய புத்தி இப்பொழுது அலௌகீகமாக இருக்கிறது. வேறு யாருடைய புத்தியிலும் இந்த விஷயங்கள் இருக்க முடியாது. குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய புத்தியில் இந்த அனைத்து விஷயங்களும் இருக்கிறது. இது பொதுவான சத்சங்கம் அல்ல. உண்மையான தந்தை யாரை சிவன் என்கிறோமோ அவருடைய சங்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறோம் என இங்கே அமரும் போது புரிந்துள்ளீர்கள். சிவபாபா தான் படைக்கக் கூடியவர். அவரே படைப்பினுடைய முதல் இடை கடையை அறிந்திருக்கிறார். மேலும் அந்த ஞானத்தை கொடுக்கிறார். நேற்றைய விஷயத்தைப் போல கூறுகின்றார். நாம் வந்திருப்பதே புதுப்பித்துக் கொள்வதற்காக, அதாவது லட்சுமி நாராயணனாக மாறுவதற்காக என்பது இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற போது நினைவிருக்கிறதல்லவா? நம்முடைய இந்த தமோபிரதானமான பழைய உடலை மாற்றி இவ்வாறு லட்சுமி நாராயணனாக மாறப் போகிறோம் என ஆத்மா கூறுகிறது. எவ்வளவு உயர்ந்த குறிக்கோள். படிக்க வைக்கக்கூடிய டீச்சர் படிக்கின்ற மாணவர்களை விட புத்திசாலியாக இருப்பார் அல்லவா? படிக்க வைக்கின்றார், நல்ல கர்மங்களை செய்விக்கின்றார் என்றால் நிச்சயமாக உயர்ந்திருப்பார் அல்லவா? நம்மை உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவான் படிக்கவைக்கின்றார் என நீங்கள் அறிகிறீர்கள். எதிர்காலத்தில் நாம் தான் தேவதையாக மாறுவோம். எதிர் கால புதிய உலகத்திற்காகத்தான் நாம் அனைத்தையும் படிக்கின்றோம். வேறு யாருக்கும் புதிய உலகத்தைப் பற்றி தெரியாது. இந்த லட்சுமி நாராயணன் புதிய உலகத்திற்கு அதிபதியாக இருந்தனர் என்பது உங்களுடைய புத்தியில் புரிகிறது. எனவே நிச்சயமாக மீண்டும் சுழலும். உங்களைப் படிக்க வைத்து மனிதனிலிருந்து தேவதையாக மாற்றுகிறேன் என பாபா கூறுகின்றார். தேவதைகளில் கூட வரிசைக்கிரமம் இருக்கிறது. தெய்வீக இராஜ்ஜியமாக இருக்கிறதல்லவா? முழு நாளும் உங்களுக்குள் நாம் ஆத்மா என்ற எண்ணம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். நம்முடைய ஆத்மா மிகவும் பதீதமாக இருந்தது. மீண்டும் பாவனமாவதற்காக பாபாவை நினைக்க வேண்டியிருக்கும். நினைவு என்பதன் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்மா தன்னுடைய இனிமையான பாபாவை நினைக்கிறது. குழந்தைகளே! என்னை நீங்கள் நினைத்தால் சதோபிரதானமான தேவதைகளாக மாறிவிடுவீர்கள் என பாபாவே கூறுகின்றார். அனைத்திற்கும் ஆதாரம் நினைவு யாத்திரையாகும். குழந்தைகளே! எவ்வளவு நேரம் நினைக்கிறீர்கள் என நிச்சயமாக பாபா கேட்பார் அல்லவா? நினைவு செய்வதில் தான் மாயாவுடன் போராட்டம் ஏற்படுகிறது. இது நினைவு யாத்திரை இல்லை, போர் தான் என நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள். இதில் நிறைய விக்னங்கள் ஏற்படுகிறது. நினைவு யாத்திரையில் இருப்பதில் தான் மாயை தடையை ஏற்படுத்துகிறது. அதாவது நினைவை மறக்க வைக்கிறது. பாபா உங்களுடைய நினைவில் இருப்பதில் தான் மாயை நிறைய புயலை ஏற்படுத்துகிறது என கூறுகிறார்கள். நம்பர் ஒன் புயல் தேக அபிமானம் ஆகும். பிறகு காமம், கோபம், பேராசை, மோகம் பாபா நாங்கள், நினைவில் எந்த தடையும் வரக்கூடாது என மிகவும் முயற்சி செய்கிறோம், இருப்பினும் புயல் வருகிறது என குழந்தைகள் கூறுகிறார்கள். இன்று கோபத்தின் புயல் வந்தது, இன்று பேராசையின்

17.01.2011

புயல் வந்தது. இன்று எங்களுடைய நிலை நன்றாக இருந்தது, எந்த புயலும் வரவில்லை. நினைவு யாத்திரையில் முழு நாளும் இருந்தோம், மிகவும் குஷியாக இருந்தது. பாபாவை நன்கு நினைத்தோம் நினைவில் ஆனந்த கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கிறது. பாபாவின் நினைவில் இருந்தால் நீங்கள் இனிமையாக மாறிவிடுவீர்கள்.

நாம் மாயாவிடம் தோல்வி அடைந்து அடைந்து எது வரை வந்துவிட்டோம் என குழந்தைளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். குழந்தைகள் கணக்கெடுக்கிறார்கள். கல்பத்தில் எத்தனை மாதம், எத்தனை நாட்கள் இருக்கின்றது. புத்தியில் தோன்றுகிறதல்லவா! ஒரு வேளை லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகள் என யாராவது கூறினால் யாரும் கணக்கிட முடியாது. இந்த சிருஷ்டி சக்கரம் சுழன்று கொண்டேயிருக்கிறது என பாபா புரியவைக்கின்றார். இந்த முழு சக்கரத்திலும் நாம் எத்தனை பிறவிகள் எடுக்கிறோம். எப்படிப்பட்ட வம்சத்தில் செல்கிறோம் என்பதை அறிகிறீர்கள் அல்லவா? இது முற்றிலும் புதிய விஷயம். புதிய உலகத்திற்கான புதிய ஞானமாகும். சொர்க்கத்திற்கு புதிய உலகம் என்று கூறப்படுகிறது. இப்போது நாம் மனிதர்களாக இருக்கிறோம். தேவதைகளாக மாறிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என நீங்கள் கூறுவீர்கள். தேவதா பதவி உயர்ந்தது ஆகும். நாம் அனைத்திலிருந்தும் விடுபட்ட ஞானத்தை அடைந்து கொண்டு இருக்கிறோம் என குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிகிறீர்கள். நம்மை படிக்க வைக்கக்கூடியவர் முற்றிலும் தனிப்பட்ட விசித்திரமானவர். அவருக்கு இந்த சாகார உடல் இல்லை. அவர் நிராகாரராக இருக்கிறார். எனவே நாடகத்தில் எப்படிப்பட்ட உயர்ந்த பாகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது பாருங்கள். பாபா எவ்வாறு படிக்க வைப்பார். நான் இந்த உடலில் வருகிறேன் என அவரே கூறுகிறார். எந்த உடலில் வருகிறார் என்பதையும் தெரிவிக்கிறார். ஒரே உடலில் தான் வருவாரா என்ன? என மனிதர்கள் குழம்பிப்போகிறார்கள். ஆனால் இதுவும் நாடகம் அல்லவா? இதில் மாற்றம் இருக்காது. இந்த விஷயங்களை நீங்கள் தான் கேட்கிறீர்கள், தாரணை செய்கிறீர்கள். சிவபாபா நம்மை எவ்வாறு படிக்க வைக்கிறார் எனவும் சொல்கிறீர்கள். பிறகு நாம் மற்ற ஆத்மாக்களை படிக்க வைக்கின்றோம். ஆத்மா படிக்கின்றது. ஆத்மா தான் கற்கிறது, கற்பிக்கின்றது. ஆத்மா மிகவும் விலைமதிப்பற்றதாகும். ஆத்மா அழியாததாக அமரராக இருக்கிறது. சரீரம் மட்டும் அழிகிறது. ஆத்மாக்களாகிய நாம் நம்முடைய பரமபிதா பரமாத்மாவிடமிருந்து ஞானத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கின்றோம். படைக்கக்கூடியவர் மற்றும் படைப்பினுடைய முதல் இடை கடை, 84 பிறவிகளின் ஞானத்தை அடைந்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஞானத்தை யார் எடுக்கின்றார்கள். ஆத்மா அழியாததாகும். அழியாத பொருளில் தான் மோகம் இருக்க வேண்டும், அழியக்கூடிய பொருளில் அல்ல. இத்தனை நாட்கள் நீங்கள் அழியக்கூடிய சரீரத்தின் மீது பற்று வைத்திருந்தீர்கள். இப்போது நாம் ஆத்மா இந்த சரீர உணர்வை விட வேண்டும் என புரிந்து கொள்கிறீர்கள். ஆத்மாவாகிய நான் இந்த வேலையை செய்தேன் என சில குழந்தைகள் எழுதுகிறார்கள். ஆத்மாவாகிய நான் இன்று சொற்பொழிவாற்றினேன், ஆத்மாவாகிய நான் இன்று நிறைய பாபாவை நினைத்தேன். அவர் பரம் ஆத்மா, (நாலேட்ஜ்புல்) ஞானம் நிறைந்தவர். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எவ்வளவு ஞானம் கொடுக்கின்றார். மூலவதனம், சூட்சும வதனத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள். மனிதர்களின் புத்தியில் எதுவும் இல்லை. உங்களுடைய புத்தியில் படைப்பவர் யார் என இருக்கிறது. இந்த மனித சிருஷ்டியின் படைப்பவர் என பாடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் நிச்சயமாக காரியத்தில் வருகிறார். ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா தந்தையின் நினைவுடைய வேறு எந்த மனிதரும் கிடையாது என நீங்கள் அறிகிறீர்கள். தன்னை ஆத்மா என்று உணருங்கள் என பாபாதான் ஞானத்தை கொடுக்கிறார். நீங்கள் தன்னை சரீரம் என நினைத்துக் கொண்டு தலைகீழாக இருக்கிறீர்கள். ஆத்மா சத்தித் ஆனந்த சொரூபம் ஆகும். அனைவரையும் விட ஆத்மாவிற்கு அதிகமாக மகிமை இருக்கிறது. ஒரு பாபாவின் ஆத்மாவிற்கு எவ்வளவு மகிமை இருக்கிறது. அவரே துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுக்கிறார். துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவர், ஞானக்கடல் என்று கொசுவிற்கு மகிமை செய்ய மாட்டார்கள். இல்லை இது பாபாவின் மகிமையாகும். நீங்கள் கூட ஒவ்வொருவரும் துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவரே. ஏனென்றால் அனைவருடைய துக்கத்தையும் நீக்கி சுகம் கொடுக்கக்கூடிய பாபாவின் குழந்தைகள் அல்லவா? அதுவும் அல்ப காலத்திற்கே இந்த ஞானம் வேறு யாருக்குள்ளும் இல்லை. ஞானம் நிறைந்தவர் ஒரு தந்தையே. நமக்குள் ஞானம் இல்லை. ஒரு பாபாவைப் பற்றியே தெரியவில்லை என்றால் வேறு என்ன ஞானம் இருக்கும். இப்போது நாம் முதலில் ஞானத்தை எடுத்தோம். எதுவுமே அறியவில்லை என உணருகிறீர்கள். சிறிய குழந்தைகளுக்குள் ஞானம் இருக்காது. வேறு எந்த அவகுணமும் இருக்காது. ஆகையால் அது மகாத்மா என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் பவித்திரமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு சிறிய குழந்தையோ அவ்வளவு நம்பர் ஒன் மலர். முற்றிலும் கர்மாதீத நிலையை போல. கர்மம்

விகர்மம் பற்றி அறியவில்லை. தன்னைப் பற்றி மட்டுமே அறிந்திருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் மலர் போன்று இருப்பதால் அனைவரையும் கவர்ந்து இழுக்கிறார்கள். உங்கள் அனைவரையும் மலராக மாற்றுவதற்காகவே தந்தை வந்திருக்கின்றார். உங்களில் சிலர் மிகவும் மோசமான முள்ளாகவும் இருக்கிறார்கள். 5 விகாரங்கள் என்ற முள் இருக்கிறதல்லவா! இந்த நேரத்தில் உங்களுக்கு மலர்கள் மற்றும் முட்களைப் பற்றி ஞானம் இருக்கிறது. முட்களின் காடு கூட இருக்கிறது. முட்காடு அனைத்தையும் விட பெரியதாக இருக்கிறது. அந்த முட்களில் கூட நிறைய பொருள்களை உருவாக்குகின்றார்கள். மனிதர்களுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் நிறைய துக்கத்தை கொடுக்கக்கூடிய மனித முட்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே இது துக்க உலகம் எனப்படுகிறது என்று பாபா புரியவைக்கிறார். பாபா சுவாஸ்யம் என்றும் கூறுகிறார்கள். மாயா இராவணன் துக்கத்தின் வள்ளல். பிறகு சத்யுகத்தில் மாயை இருக்காது. எனவே இந்த விஷயங்கள் எதுவும் இருக்காது. நாடகத்தில் ஒரே பாகம் இரண்டு முறை நடக்காது. முழு உலகத்திலும் நடக்கின்ற பாகம் அனைத்தும் புதியது என்பது புத்தியில் இருக்கின்றது. நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள் - சத்யுகத்திலிருந்து இது வரை நாட்கள் மாறிக்கொண்டே போகிறது. செயல்பாடுகள் மாறுகிறது. 5000 வருடத்தின் முழு செயல்பாடுகளின் பதிவுகளும் ஆத்மாவில் நிரம்பி யிருக்கிறது. அதை மாற்ற முடியாது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவிலும் அதனுடைய பாகம் நிரம்பியிருக்கின்றது. இந்த ஒரு விஷயத்தைக் கூட யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்போது ஆதி, மத்திய, அந்தத்தை நீங்கள் அறிகிறீர்கள். இது பள்ளிக்கூடம் அல்லவா? சிருஷ்யினுடைய முதல், இடை, கடையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் பாபாவை நினைவு செய்து தூய்மையாகக் கூடிய படிப்பு ஆகும். நாம் இவ்வாறு மாற வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே தெரியுமா என்ன? பாபா எவ்வளவு தெளிவாகப் புரியவைக்கின்றார். நீங்கள் முதல் நம்பரில் இவ்வாறு இருந்தீர்கள். பிறகு நீங்கள் கீழே இறங்கி இறங்கி எப்படி ஆகிவிட்டீர்கள். உலகமே எப்படி ஆகிவிட்டது பாருங்கள். எவ்வளவு நிறைய மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த லட்சுமி நாராயணனின் இராஜ்ஜியம் எப்படி இருந்திருக்கும் என சிந்தியுங்கள். இவர்கள் எப்படிப்பட்ட வைரம் வைநீரியங்கள் பதிக்கப்பட்ட மாளிகை ளில் வாழ்ந்திருப்பார்கள். இப்போது நாம் சொர்க்கவாசியாக மாறிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பது புரிகிறது. அங்கே நாம் நம்முடைய கட்டிடங்களை உருவாக்குவோம். சாஸ்திரங்களில் காண்பிக்கப்பட்டது போல கீழிருந்து துவாரகை வரும் என்பதெல்லாம் கிடையாது. சாஸ்திரங்களின் பெயர் தான் வழக்கத்தில் வருகிறது. வேறு எந்த பெயரும் வைக்க முடியாது. பிற படிப்பு சம்பந்தமான புத்தகங்கள் இருக்கிறது. மற்றொன்று நாவல்கள் இருக்கிறது. மற்றபடி இதை புத்தகம் அல்லது சாஸ்திரம் என்கிறார்கள். அது படிப்பினுடைய புத்தகம் ஆகும். சாஸ்திரங்கள் படிக்கின்றவர்களே பக்தர்கள் எனப்படுகின்றார்கள். பத்தி மற்றும் ஞானம் இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது எதன் மீது வைராக்கியம்? பக்தியின் மீது அல்லது ஞானத்தின் மீது? நிச்சயமாக பக்தியின் மீது என்று தான் கூறுவார்கள். இப்பொழுது உங்களுக்கு ஞானம் கிடைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இதன் மூலம் நீங்கள் இவ்வளவு உயர்ந்தவர் ஆகிறீர்கள். இப்போது பாபா உங்களை சுகம் உடையவராக மாற்றுகின்றார். சுகதாமத்திற்கு தான் சொர்க்கம் என்று பெயர். நீங்கள் சுகதாமத்திற்குச் செல்லக்கூடியவர்கள் என்பதால் உங்களைத்தான் படிக்க வைக்கின்றார். இந்த ஞானம் உங்களுடைய ஆத்மா தான் பெறுகிறது. ஆத்மாவிற்கு என்று எந்த தர்மமும் இல்லை. அது ஆத்மா தான். ஆத்மா சரீரத்தில் வருகின்ற பொழுதுதான் சரீரத்தின் தர்மம் மாறுபடுகிறது. ஆத்மாவின் தர்மம் என்ன? ஒன்று ஆத்மா பிந்துவாக இருக்கிறது, மேலும் சாந்த சொரூபமாக இருக்கிறது. சாந்திதாமம், முக்திதாமத்தில் இருக்கிறது. இப்போது அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் உரிமை இருக்கிறது என பாபா புரியவைக்கிறார். பல குழந்தைகள் வெவ்வேறு தர்மங்களில் மாறியிருக்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான தர்மத்தில் வந்துவிடுவார்கள். தேவி தேவதா தர்மத்தை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள், அந்த இலைகள் அனைத்தும் திரும்பி அதனுடைய இடத்தில் வந்துவிடும். இந்துவிடமிருந்து முஸ்லீமாக மாறக்கூடியவருக்கு சேக் என்று பெயர். சேக் முகமது போல. இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. முதன் முதலில் பாபாவின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும். இதில் தான் அனைவரும் குழம்பியிருக்கின்றனர். அனைவரும் சகோதாரர்கள் அல்லவா? பிறகு பதவியைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இது சகோதரரின் உடல், இது சகோதரியின் உடல் என்பது கூட இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். ஆத்மா ஒரு சிறிய நட்சத்திரமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு ஞானம் அனைத்தும் சிறிய நட்சத்திரத்தில் இருக்கிறது. நட்சத்திரம் சரீரம் இல்லாமல் பேச முடியாது. நட்சத்திரம் உடல் இல்லாமல் நடிக்க முடியாது. நட்சத்திரங்களின் உலகம் வேறு ஆகும். இங்கு வந்து ஆத்மா சரீரத்தை ஏற்கிறது. அது ஆத்மாக்களின் உலகம் ஆகும்.

ஆத்மா சிறிய புள்ளியாக இருக்கிறது. உடல் பெரியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதை எவ்வளவு நினைக்கிறார்கள். இப்போது நீங்கள் ஒரு பரம்பிதா பரமாத்மாவை நினைக்க வேண்டும். ஆத்மாக்கள் மற்றும் பரமாத்மாவினுடைய இந்த மேளாவே சத்தியமானதாகும். ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவை விட்டுப் பிரிந்து நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டது..... என பாடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் பாபாவை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறோம் அல்லவா? எவ்வளவு காலமாக பிரிந்திருக்கிறோம் என நினைவு வருகிறது. பாபா கல்ப கல்பமாக எதை கூறினாரோ அதையே வந்து கூறுகின்றார். இதில் சிறிது கூட மாறுபடாது ஒவ்வொரு நொடியும் நடக்கக்கூடிய நடப்பு புதியதாகும். ஒரு நொடி கடந்து போகிறது, நிமிடம் கடந்து போகிறது, அதை விட்டுக் கொண்டே போகிறார்கள். கடந்து போன பின் இத்தனை வருடங்கள், இத்தனை நாட்கள், நிமிடம், இத்தனை நொடி கடந்து வந்திருக்கிறோம் என கூறுகிறார்கள். முழுமையாக 5000 வருடம் முடியும். பிறகு ஒன்றிலிருந்து ஆரம்பிக்கும். துல்லியமாக ஆரம்பிக்கும் நிமிடம், நொடி அனைத்தையும் குறிப்பெடுக்கிறார்கள். இவர் எப்பொழுது பிறவி எடுத்தார் என யாராவது கேட்டால் நீங்கள் கணக்கிட்டு கூறுகிறீர்கள். கிருஷ்ணன் முதல் நம்பரில் பிறவி எடுத்தார். சிவனுடைய நிமிடம் நொடி எதையும் கணக்கிட முடியாது. கிருஷ்ணருடைய நாள் தேதி முழுமையாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மனிதருடைய கடிகாரத்தில் நிமிடம் நொடியினுடைய வித்தியாசம் இருக்கலாம். சிவபாபாவினுடைய அவதாரத்தில் முற்றிலும் வித்தியாசம் இருக்க முடியாது. எப்போது வந்தார் என்று தெரியவே தெரியாது. சாட்சாத்காரம் கிடைத்தது, அப்போது வந்தார் என்பதும் கிடையாது. இல்லை. தோராயமாகக் கூறிவிடுகிறார்கள். மற்றபடி அந்த நேரத்தில் பிரவேசமாவார் என்பது கிடையாது. நாம் இவ்வாறு மாறுவோம் என சாட்சாத்காரம் கிடைத்திருக்கிறது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. சுகதாமத்திற்குச் செல்வதற்காக சுகம் கொடுப்பவராக மாற வேண்டும். அனைவரின் துக்கத்தையும் நீக்கி சுகம் கொடுக்க வேண்டும். ஒருபோதும் துக்கம் கொடுக்கக்கூடிய முள்ளாக மாறக்கூடாது.
2. இந்த அழியக்கூடிய உடலில் ஆத்மா தான் மிகவும் விலைமதிப்பற்றது. அது மரணம் இல்லாதது, அழியாதது ஆகும். ஆகையால் அழியாத பொருள்களின் மீது அன்பு வைக்க வேண்டும் தேக உணர்வை விலக்க வேண்டும்.

வரதானம் : தன்னுடைய சிரேஷ்ட ஸ்திதி மூலமாக மாயாவை தன் முன் குனியவைக்கக்கூடிய உயர்ந்த பதவிக்கு அதிகாரி ஆகுக!.

மகான் ஆத்மாக்கள் ஒருபோதும் யார் முன்பும் தலை குனிவதில்லை. அவர்களுக்கு முன்பு அனைவரும் வணங்குகிறார்கள், அவ்வாறு பாபாவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அனைவரையும் விட உயர்ந்த ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் எங்கும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அல்லது மாயாவின் விதவிதமான கவர்ச்சிக்கக்கூடிய ரூபங்களிலும் தன்னை வளைத்துக் கொள்ள மாட்டீர்கள். இப்பொழுதிலிருந்தே எப்பொழுதும் வணங்க வைக்கக்கூடிய நிலையில் நிலைத்திருந்தால் உயர்ந்த பதவியின் அதிகாரத்தை அடையலாம். இப்படிப்பட்ட ஆத்மாக்களின் முன்பு சத்யுகத்தின் பிரஜைகள் சுயமரியாதையோடு வளைவார்கள். மேலும் துவாபர யுகத்தில் உங்களின் நினைவுச் சின்னங்களுக்கு முன்பு பக்தர்கள் வணங்கிக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.

சலோகன் : கர்மம் செய்கின்ற பொழுது யோகத்தின் சமநிலை இருக்க வேண்டும்.
அப்போதுதான் கர்மயோகி எனப்படுவீர்கள்.